

Beheersgras smaakt

Melkkoeien nemen meer beheersgras op dan gedacht

Melkkoeien nemen meer ruwvoer op wanneer het voor circa 25 procent uit beheersgraskuil bestaat. Dat is opmerkelijk omdat op basis van de verzadigingswaarde een lagere opname van beheersgraskuil wordt verwacht. De melkgift is wel wat lager.

Doordat het areaal 'natuurgrasland' toeneemt, komt er steeds meer beheersgras beschikbaar. Veehouders voeren dit meestal aan droogstaande koeien en jongvee. Omdat de energiewaarde (VEM) van beheersgras laag is, zijn melkveehouders vaak huiverig om beheersgras aan hun melkgevende koeien te voeren. De Animal Sciences Group van Wageningen UR zoekt naar mogelijkheden om beheersgraskuil op een voordelige wijze in te zetten voor melkvee.

Beheersgras naast voorjaarskuil

Om uit te zoeken wat het optimale aandeel beheersgraskuil is, is op praktijkcentrum Zegveld een voederproef uitgevoerd waarbij 0, 17, 33 of 50 procent van het gangbare ruwvoer (graskuil) werd vervangen door beheersgraskuil. De gangbare graskuil was een tijdig gemaaid eerste snede van 3,4 ton ds/ha met 914 VEM, 73 g DVE en 61 g OEB per kg ds. De beheersgraskuil was halfjuni gemaaid op percelen met weidevogelbeheer. De opbrengst was 5,4 ton ds/ha met 705 VEM, 33 g DVE en -12 g OEB per kg ds. Beide kuilen waren goed gewonnen en niet te droog (40 procent droge stof).

De rantsoenen die aan nieuwmelkte koeien werden gevoerd, werden elk aangevuld met 11 kg van hetzelfde mengvoer (per kg product: 940 VEM, 100 g DVE en 7 g OEB). Via de voorjaarskuil en het meng-

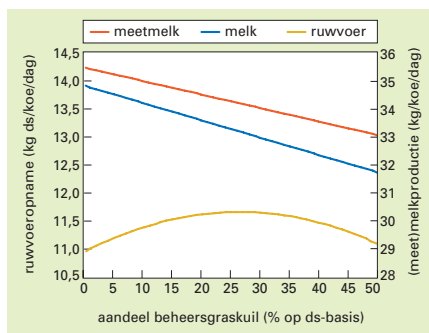
Praktijkcentrum Zegveld legt onder goede omstandigheden een eendagskuil van beheersgras aan

voer werd gezorgd voor voldoende snel afbrekbare eiwitten en koolhydraten in de rantsoenen, om te voorkomen dat het rantsoen te 'traag' zou worden.

Hogere opname

Uit de voederproef bleek dat bij 17 en 33 procent beheersgraskuil de totale drogestofopname wezenlijk hoger was dan zonder beheersgraskuil. Bij 50 procent vervanging was de opname vrijwel gelijk aan de situatie zonder beheersgraskuil. De onderste lijn in figuur 1 geeft de opname uit alleen ruwvoer weer, dus exclusief 10 kg droge stof uit mengvoer.

Figuur 1 – Drogestofopname en (meet)melkproductie afhankelijk van percentage beheersgraskuil in het ruwvoer

Vragen?

Gerrit Remmelink

Voor vragen over dit artikel kunt u aanstaande maandag tussen 12.00 en 13.00 uur telefonisch contact opnemen met de auteur(s) door te bellen naar: 0320-238238. Op de website van het Praktijkonderzoek (<http://www.pv.wur.nl>) vindt u het onderzoeksrapport.

Uit figuur 1 blijkt dat met circa 25 procent beheersgraskuil als ruwvoer de hoogste drogestofopname werd bereikt. Dit biedt nieuw perspectief voor beheersgraskuil, omdat met de huidige rantsoenprogramma's op basis van de lagere verzadigingswaarde de opname wordt onderschat.

Er waren geen verschillen in diergewicht en conditie bij de vier rantsoenen.

Minder melk

De koeien produceerden op de rantsoenen met 33 en 50 procent beheersgraskuil duidelijk minder melk en meetmelk. Een hoger vetgehalte compenseerde de melkplas enigszins, maar het eiwitgehalte vertoonde een dalende tendens. Uit figuur 1 blijkt dat de (meet)melkproductie rechtlijnig afneemt bij een toenemend aandeel beheersgraskuil. Dat begint al bij een gering aandeel beheersgras. De hogere opname kon de 200 VEM per kg droge stof minder in beheersgras niet compenseren. De VEM-dichtheid in het totale rantsoen daalde daardoor van 975 bij 0 procent naar 925 VEM per kg ds bij 50 procent beheersgras. Bij 50 procent beheersgraskuil bevatte het rantsoen nog 155 g ruw eiwit per kg droge stof, hetgeen als voldoende wordt beschouwd.

Ing. G. J. Remmelink, onderzoeker ASG